

Remény a reménytelenségben

Köszöntés: Szeret az Úr, azért nincs még végünk, mert nem fogyott el irgalma: minden reggel megújul. Gondolt ránk megaláztatásunkban, mert örökké tart szeretete. Nagy a te hűséged! (JerSir 3,22-23; Zsolt 136,23). Ámen.

Gyülekező ének: 151: „Uram Isten siess...”

Fennálló ének: 238:1: „Teremtő Istenünk...”

Fő ének: 238:2-8 „Szívem benned bízik...”

Előfohász: Nem marad örökre elfelejtve a szegény, nem vész el végleg a nyomorultak reménye. Ne engedd, Uram, hogy erőszakoskodjanak az emberek! Álljanak eléd ítéletre a népek! Kelts bennük félelmet, Uram, hadd tudják meg a népek, hogy ők csak emberek! (Szela.) (Zsolt 9, 19-21) Ámen.

Lekció: Ruth könyve 4, 1-17

Boáz odament a városkapuhoz, és leült. És amikor arra ment az a közeli rokon, akiről Boáz beszélt, ezt mondta: Kerülj erre, ülj ide, atyámfia! Az odament, és leült. ²Azután maga mellé vett Boáz tíz embert a város vénei közül, és ezt mondta: Üljetek ide! És azok leültek. ³Ekkor azt mondta Boáz a legközelebbi rokonnak: A Móáb mezejéről visszatért Naomi el akarja adni azt a darab szántóföldet, amely rokonunké, Elimeleké volt. ⁴Azt gondoltam, hogy tudomásodra hozom, és megmondom: vedd meg az itt ülők előtt, népem vénei előtt! Ha vállalod a rokoni kötelezettséget, vállald; de ha nem vállalod, mondd meg nekem, hadd tudjam! Mert rajtad kívül nincs más közeli rokon, utánad már én következem. Ő így szólt: Vállalom. ⁵De Boáz ezt mondta: Amikor a szántóföldet megveszed Naomitól, a móábi Ruthot, a meghaltnak a feleségét is el kell vened, hogy fenntartsd a meghaltnak a nevét örökségében. ⁶Erre azt felelte a közeli rokon: Azt nem tudom magamra vállalni, mert akkor a saját örökségemet teszem tönkre. Vállald magadra az én rokoni kötelezettségemet, mert én nem tudom vállalni! ⁷Régezte Izráelben úgy erősítettek meg minden rokoni kötelezettséggel vagy cserével kapcsolatos ügyet, hogy az egyik fél lehúzta a saruját, és odaadta a másiknak. Ez volt a hitelesítés módja Izráelben. ⁸Amikor tehát a közeli rokon azt mondta Boáznak, hogy szerezd meg te magadnak, akkor lehúzta a saruját. ⁹Ekkor azt mondta Boáz a véneknek és az egész népnek: Ti vagytok a tanúim, hogy én ma átvettem Naomitól mindazt, ami Elimeleké volt, és mindazt, ami Kiljóné és Mahlóné volt. ¹⁰Sőt a móábi Ruthot, Mahlón feleségét is feleségül veszem, hogy fenntartsam a meghaltnak a nevét örökségében, hogy ki ne vesszen a meghaltnak a neve atyjafiai közül lakóhelyének a kapujából. Ti vagytok most ennek a tanúi. ¹¹A kapuban levő egész nép ezt mondta a vénekkel együtt: Tanúk vagyunk! Adja az ÚR, hogy ez az asszony, aki a házadba megy, olyan legyen, mint Ráhel és Lea, akik ketten építették föl Izráel házát. Gyarapodjál Efrátában, legyen híres a neved Betlehemben! ¹²Legyen olyan a házad, mint Pérec háza, akit Támár szült Júdának, annak az utódnak a révén,

akit majd az ÚR ad neked ettől a fiatalasszonytól! ¹³Elvette tehát Boáz Ruthot, és az a felesége lett. Bement az asszonyhoz, és az ÚR megadta neki, hogy teherbe essen; és fiút szült. ¹⁴Akkor ezt mondták az asszonyok Naominak: Áldott az ÚR, aki nem hagyott most téged rokoni támasz nélkül! Legyen híres a neve Izráelben! ¹⁵Legyen ő életed megújítója, és gondviselőd öreg korodban! Hiszen menyed szülte őt, aki szeret téged, és többet ér neked hét fiúnál. ¹⁶Naomi pedig fogta a gyermeket, ölébe vette, és dajkálgatta. ¹⁷A szomszédasszonyok nevet adtak neki, és azt mondták: Fia született Naominak! És elnevezték őt Óbédnak. Ez volt Dávid apjának, Isainak az apja.

Előima

Hűséges Istenünk, köszönjük Neked, hogy egyedül Te mutattad meg nekünk jószágod, amikor visszaadtad szabadságunkat és elvetted félelmünket az Úr Jézus Krisztusban. Egész héten éreztük jelenlétedet, hiszen jóllakattál bennünket, amikor éhezünk és megerősítettél, amikor békességért küzdöttünk. Köszönjük neked mindezt. Urunk segíts, hadd legyen az életünk mindennap ünneppé mások számára. Taníts meg ma értékelni a keveset, és tedd értékké számunkra a Te újszövetségedet, hogy tele legyen a kezünk Jézus cselekedeteivel és életünk középpontjában Jézus Lelke álljon és munkálkodjon tetteinkben. Te magad vagy az élet, drága Úr Jézus Krisztus, irgalommal szánj meg minket, hogy ördög csalta bús szívünk csak Téged lásson. Könyörgünk, áldott óra, boldog óra legyen számunkra ma is a Te tanításod, hogy hálaadással térjünk haza otthonainkba, oda, ahol mindazt cselekednünk kell, amit ma Tőled hallottunk. Kérünk, igazíts meg minket és ne átkozz el, még ha meg is érdemeljük ítéletedet. Te taníts bennünket, Atya, Fiú, Szentlélek Isten. Ámen.

Textus: Máté evangéliuma 1, 5

„Szalmón fia volt Ráhábtól Boáz, Boázé Ruthtól Óbéd, Óbédé Isai.“

Ünneplő Keresztyén Gyülekezet, Kedves Testvéreim az Úr Jézus Krisztusban!

Az ígéretekben gazdag Betlehem, Júda városa, a kenyér háza, mint a történelem folyamán több alkalommal is, sírva fogadja a két özvegyasszonyt: Naomit és Ruthot. A messzi távolban csendesen pihennek férjeik, ők pedig újra és együtt kezdik a keserves, de Isten drága pillanataiban gazdag életet. Elimelek és két fia, Kiljón és Mahlón, a gazdagságért, a gyarapodásért, a jövő bebiztosításáért eltávoztak a városból, de vissza már soha nem tértek. Keserves fájdalommal, emlékekkel érkeznek haza a védtelenek, a gyámoltalanok, akiknek ugyan rokonaik ott élnek a városban, de egyedüli segítőjük, igazi ismerőjük a Mindenható Isten. Ruth azonban nem kesereg, nem hívja fel a figyelmet önmagára, hanem törődik anyósával. Talán mi, ma élők, pozsonyi keresztyének azt kérdezzük: Ugyan már mit tud kisütni két

özvegyasszony? Két védtelen asszony a sűrű Júdeai Betlehemben, mit tud elérni? Mire képes két özvegyasszony, akit semmi nem véd, csak Isten törvénye, csak a mózesi törvények? Ruth holnapja, Ruth mindenkori várakozása a „majd meglátjuk” vonzásában valósul meg. Cselekszik, hogy holnapja legyen. Munkálkodik, hogy a csonka család élete teljes legyen. Dolgozik, hogy mindent megteremtsen, még az asztalra is. Számára a holnap a mező, számára a holnap a kalászkok szedegetése. Számára a holnap az életerő elnyerése és biztosítása. Számára a holnap a kegyelem ideje, amikor még tehet valami, egy picit védtelen anyósáért, Naomiért.

Várakozás a „majd meglátjuk” bővületében. Drága testvérem, milyen jó, amikor nemcsak arra kérdezel rá Isten, önmagad és társaid előtt, hogy „mi lesz ebből?”, hanem reménykedve tekintesz a holnapba, mert tudod, hogy Istennél minden lehetséges, még helyzeted, csonka családot reménytelensége is. Amikor teszel azért, hogy közösséggé váljon a kicsi is és a védtelen is. Amikor ránézel a tieidre, és nem azt kérdezed, hogy „most mi lesz” és „mihez kezdjek”, hanem elindulsz, mert Isten számtalan útja között, ott van a tied is. „Majd meglátjuk” igazán a holnap reménysége. Ebben benne van a kettőjük élete, Naomi és Ruth teste, lelke: te meg én. Mi, közösen együtt. Benne van a kevés: „egyedül is hozzáteszem azt, amire képes vagyok.” Végül pedig benne van az odaszánás: „nem várom el tőled, hogy te kezdeményezz, megyek és végzem a dolgomat.”

Ilyen a te reménységed, drága testvérem? Ilyen a te közösségformáló várakozásod? Ilyen a te mai bizakodásod? Ugyanis egyedül Isten csak ezt tudja megáldani. Egyedül Isten tudja megjutalmazni ezt a fajta reménységet. Ez az, amit a szentatyák vártak, amit Izráel óhajtott, ami után sóvárog minden emberi lélek, ahogyan Ady Endre írja: Nem volna csak ennyi: „Imádni az Istent és egymást szeretni.” Csak ennyi kell. A „majd meglátjuk” bővülete és vonzóereje. A reménység ugyanis kezdeményezés. A reménység melléállás. A reménység kapaszkodás. A reménység pártfogás. a reménység erőteljes bizakodás. Isten pedig Ruth várakozását úgy áldotta meg, hogy támasztott férfit, aki a család védelmezője lett. Az istenfélő Boáz személye nem természetes jelenség. Itt nemcsak arról van szó, hogy meglátta és

megszerette. Itt nemcsak arról van szó, hogy a takarója alá fogadta és étellel kínálta. Itt nemcsak arról van szó, amit úgy hívunk, hogy női fondorlat. Boáz Isten eszköze, úgy ahogyan Ruth is. Ez a két ember, ez a két személy pedig éppen Dávid házának a biztosítóka. Dávid Fia megjelenésének a biztosítóka. Ruth reménysége és Boáz kiállása a csonka család mellett, egészen az Újszövetségig vezeti őket. Eszközök az újszövetségben. Látásuk, tettük és felvállaló szeretetük ott van Máté evangéliumának az első soraiban. Nem azért vannak ott, mert nem volt kivel helyettesíteni őket, hanem azért, mert reménykedve, bizakodóan álltak oda egymás mellé. Ez pedig Isten kimunkáló áldása és gazdag cselekedete nyomán valósult meg.

Isten mindent elrendezett. Isten mindent beépített az üdvösség rögös, de szemléltető ösvényébe, hogy meglásd, Te is Ruth reménységével és mindennapjaival állhatsz meg Dávid Fia előtt és kérheted a „majd meglátjuk” lelkületét 2020 nyarán is. Ahogyan kérte a vak Bartimeus, aki a jerikói út porában ülve és koldulva nem szégyellt kiáltani Jézus irányába, annak ellenére, hogy a sokaság csak csitította: „Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam!” (Lk 18,38) Vagy a kananeusi asszony, aki lányáért esdekel, akit a gonosz lélek megszállt, így szólítja meg Jézust: „Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek!” (Mt 15,22) Jézus által mind a ketten eljutnak Ruth várakozásának a csodájára, mert egyedül Jézus igazi királya minden életnek. (vö. Mk 15,32) Ő Izráel igazi pásztora. (Mt 2,6) A dávidi dinasztíának Jézusban van a vége. (Mt 1,1) Jézus Krisztus a Szent, az Igaz, akinél a Dávid kulcsa van. (Jel 3,7) Ez pedig a moábi Ruth várakozása és az igazhitű Boz kiállása nélkül nincs. A moábi Ruth mindennapi cselekedetére és a betlehemi Boáz kiállítására, saruink leoldására van igazán szükségünk nélkül nem valósult volna meg. Az ő hozzáállása, melléálló irgalma Jézus őszülőjévé tette. Isten tette Ruth által igazi vérvonallá a szeretetet. Az idegen moábi nagyon közel jött és megszégyenítő módon megmutatta minden Betlehemben élőnek: „Isten mellém állt.” Isten melléd áll, ha te is elindulsz, drága testvérem, és Ő megmutatja, hogy hogyan lehetsz életmentővé és életet szolgáló testvérré kicsiben. Kezd el kicsiben. Otthon. Talán anyósod körében. Az élet mezején, ahol kalászokat kell tépned. Csépelj,

dolgozz, munkálkodj, remélj. Boázé Rúthtól – így örökíti meg Máté őket, mert ők elfogadták az új szövetséget. Elfogadták sanyarú helyzetük megváltozásának a tényét, és nem törődtek bele abba a nyomorúságba, amelyben éltek és jártak. Isten új szövetségét fogadták el, és ezt kell nekünk is megtennünk. Azt a szövetséget, amely nem kosok és bakok véréen alapul, hanem Jézusban megjelent. Ámen.

Utóima

„Hú az Isten, aki elhívott titeket az ő Fiával, Jézus Krisztussal, a mi Urunkkal való közösségre.“ (IKor 1, 9)

„Aki pedig mindent megtehet sokkal bőségesebben, mint ahogy mi kérjük vagy gondoljuk, a bennünk munkálkodó erő szerint: azé a dicsőség az egyházban Krisztus Jézus által nemzedékről nemzedékre, örökkön-örökké. Ámen.“ (Ef 3,20-21)

„Ti láttátok, mit cselekedtem Egyiptommal, hogyan hordoztalak benneteket sasszárnyakon, és hogyan hoztalak ide benneteket.“ (IIMóz 19,4)

„Örüljenek és örvendezzenek benned mindazok, akik téged keresnek! Akik szabadításodra vágyódnak, hadd mondhassák mindig, hogy nagy az Isten!“ (Zsolt 70,5)

„Ki ne félne téged, Urunk, és ki ne dicsőítené a te nevedet, hiszen egyedül te vagy szent: mert a népek eljönnek mind, és leborulnak előtted, mert nyilvánvalóvá lettek igazságos ítéleteid“ (Jel 15,4)

„De amikor megjelent a mi üdvözítő Istenünk jósága és emberszeretete, ⁵nem az általunk véghezvitt igaz cselekedetekért, hanem az ő irgalmából üdvözített minket.“ (Tit 3,4-5)

„azokat választotta ki az Isten, akik a világ szemében nem előkelők, sőt lenézettek; és a semmiket, hogy semmikké tegye a valamiket; hogy egyetlen ember se dicsekedjék az Isten színe előtt.“ (IKor 1,28-29)

Jézus mondja: Ti azért így imádkozzatok: Mi Atyánk...

Adakozás: Az özvegyet és az árvát, a jövevényt és a nyomorultat ne zsákmányoljátok ki, és ne tervezzetek egymás ellen magatokban semmi rosszat! (Zak 7-10)

Áldás: Istennek népe! Jézus meg fog halni a népért; és nem is csak a népért, hanem azért is, hogy Isten szétszóródott gyermekeit egybegyűjtse. (Jn 11,51-52) Ámen.